

- 2) a) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: Czy każde państwo członkowskie, w którym obywatel Unii uzyskuje część swoich dochodów, jest w tym wypadku zobowiązane uwzględnić pełną kwotę wspomnianych ujemnych dochodów? Czy też zobowiązanie to spoczywa tylko na jednym z danych państw zatrudnienia, a jeżeli tak, to na którym? Czy też jeszcze każde z państw zatrudnienia (z wyjątkiem państwa zamieszkania) musi zezwolić na odliczenie części tych ujemnych dochodów? W jaki sposób należy ustalić w tym ostatnim wypadku tę część podlegającą odliczeniu?
- b) Czy w tym kontekście rozstrzygające jest to, w którym państwie członkowskim faktycznie wykonywana jest praca, czy to, które państwo członkowskie jest uprawnione do opodatkowania dochodów uzyskanych z tej pracy?
- 3) Czy odpowiedź na pytania przytoczone w pkt 2 będzie inna, jeżeli jednym z państw, w których obywatel Unii uzyskuje dochody, jest Szwajcaria, która nie jest członkiem Unii Europejskiej ani nie należy do Europejskiego Obszaru Gospodarczego?
- 4) Na ile istotne jest w tym kontekście, czy ustawodawstwo państwa zamieszkania (tutaj Hiszpanii) przewiduje możliwość odliczenia odsetek hipotecznych za mieszkanie własnościowe podatnika oraz potrącenia wynikających z tego w danym roku strat podatkowych z ewentualnymi dochodami z tego państwa członkowskiego w latach późniejszych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München (Niemcy) w dniu 15 czerwca 2015 r. – Medical Imaging Systems GmbH (MIS)/Hauptzollamt München

(Sprawa C-288/15)

(2015/C 294/39)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Medical Imaging Systems GmbH (MIS)

Strona pozwana: Hauptzollamt München

Pytania prejudycjalne

Czy dla klasyfikacji do podpozycji 6211 33 10 00 0 „Ubiory robocze” Nomenklatury scalonej ⁽¹⁾ decydujące znaczenie ma wyłącznie wygląd zewnętrzny lub przeznaczenie towaru, czy też przy zastosowaniu ogólnej reguły 3 lit. b) należy uwzględnić, jakie składniki towaru nadają mu jego zasadniczy charakter?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1), w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. (Dz.U. L 304, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Słowacja) w dniu 15 czerwca 2015 r. – Jozef Grundza

(Sprawa C-289/15)

(2015/C 294/40)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Jozef Grundza

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 3 i art. 9 ust. 1 lit. d) decyzji ramowej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przesłanka podwójnej karalności jest spełniona wyłącznie wtedy, gdy czyn, w związku z którym zostało wydane mające zostać uznane orzeczenie, stanowi w świetle konkretnej oceny (in concreto) przestępstwo także w świetle prawa państwa wykonującego (niezależnie od znamion przestępstwa lub jego opisu) czy też do tego, by przesłanka ta była spełniona, wystarczy, że czyn ten stanowi ogólnie (in abstracto) przestępstwo także w świetle prawa państwa wykonującego?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej (Dz.U. L 327, s. 27).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vergabekammer Südbayern (Niemcy) w dniu 16 czerwca 2015 r. – Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Sprawa C-292/15)

(2015/C 294/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Vergabekammer Südbayern

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hörmann Reisen GmbH

Strona pozwana: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w procedurze przetargowej na podstawie art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007⁽¹⁾ w związku z dyrektywą 2004/18/WE⁽²⁾ lub dyrektywą 2014/24/UE⁽³⁾ zastosowanie znajdują zasadniczo tylko przepisy tych dyrektyw, z tym skutkiem, że przepisy rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 stanowiące odstępstwo od powyższych dyrektyw muszą pozostać niezastosowane?
- 2) Czy w związku z tym dopuszczalność zlecenia świadczeń podwykonawcom w procedurze przetargowej na podstawie art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 w związku z dyrektywą 2004/18/WE lub dyrektywą 2014/24/UE należy oceniać wyłącznie na podstawie zasad określonych przez Trybunał w odniesieniu do dyrektywy 2004/18/WE lub dyrektywy 2014/24/UE oraz na podstawie przepisu art. 63 ust. 2 dyrektywy 2014/24/UE, czy też instytucja zamawiająca w drodze odstępstwa także w wypadku takiej procedury przetargowej na podstawie art. 4 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 może ustanowić dla oferentów procentowy udział samodzielnego świadczenia (obliczony w kilometrach według rozkładu jazdy)?